

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 54.858/3
van 4 februari 2014

avis 54.858/3
du 4 février 2014

over

sur

een ontwerp van koninklijk besluit
‘tot wijziging van het koninklijk
besluit van 14 november 2003
betreffende autocontrole,
meldingsplicht en traceerbaarheid
in de voedselketen en tot wijziging
van het ministerieel besluit van
22 maart 2013 betreffende de
versoepeling van de
toepassingsmodaliteiten van de
autocontrole en de traceerbaarheid
in sommige inrichtingen in de
voedselketen’

un projet d’arrêté royal ‘modifiant
l’arrêté royal du 14 novembre 2003
relatif à l’autocontrôle, à la
notification obligatoire et à la
traçabilité dans la chaîne
alimentaire et modifiant l’arrêté
ministériel du 22 mars 2013 relatif
aux assouplissements des
modalités d’application de
l’autocontrôle et de la traçabilité
dans certains établissements dans
la chaîne alimentaire’

Op 19 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 10 februari 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen en tot wijziging van het ministerieel besluit van 22 maart 2013 betreffende de versoepeling van de toepassingsmodaliteiten van de autocontrole en de traceerbaarheid in sommige inrichtingen in de voedselketen'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 januari 2014. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 februari 2014.

*

Le 19 décembre 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Agriculture à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé jusqu'au 10 février 2014, sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'arrêté royal du 14 novembre 2003 relatif à l'autocontrôle, à la notification obligatoire et à la traçabilité dans la chaîne alimentaire et modifiant l'arrêté ministériel du 22 mars 2013 relatif aux assouplissements des modalités d'application de l'autocontrôle et de la traçabilité dans certains établissements dans la chaîne alimentaire'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 28 janvier 2014. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Lieven DENYS et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Rein THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 4 février 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe verscheidene wijzigingen aan te brengen in het koninklijk besluit van 14 november 2003 ‘betreffende autocontrole, meldingsplicht en traceerbaarheid in de voedselketen’ en twee bepalingen op te heffen in het ministerieel besluit van 22 maart 2013 ‘betreffende de versoepeling van de toepassingsmodaliteiten van de autocontrole en de traceerbaarheid in sommige inrichtingen in de voedselketen’.

De wijzigingen betreffen de overheveling van de bepalingen inzake de beperkte traceerbaarheid van producten die worden geleverd aan liefdadigheidsverenigingen en voedselbanken van het ministerieel besluit van 22 maart 2013 naar het koninklijk besluit van 14 november 2003, het mogelijk maken dat het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna: het FAVV) zelf gidsen opstelt die gebruikt worden in het kader van het systeem van autocontrole, het bepalen dat voor de door het FAVV goed te keuren gidsen niet langer papieren exemplaren moeten worden ingediend, maar dat een elektronisch formaat volstaat, het actualiseren van verwijzingen naar bepaalde normen, het wijzigen van een aantal van de voorwaarden waaraan de goed te keuren gidsen moeten voldoen en het opnemen van het vereiste dat operatoren die binnen de primaire productie plantaardige producten produceren of oogsten in het kader van het systeem van autocontrole, registers moeten bijhouden over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen.

3.1. De artikelen 1 en 6 van het ontworpen besluit, die betrekking hebben op de traceerbaarheid, vinden rechtsgrond in de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning (artikel 108 van de Grondwet), gelezen in samenhang met artikel 4, § 3, 4°, en artikel 5, tweede lid, van de wet van 4 februari 2000 ‘houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen’.

De artikelen 2, 3 (*partim*)¹ en 4 van het ontworpen besluit, die het systeem van autocontrole betreffen, vinden rechtsgrond in artikel 4, § 3, eerste lid, van het bekrachtigde koninklijk besluit van 22 februari 2001 ‘houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen’, gelezen in samenhang met artikel 5, tweede lid, van de wet van 4 februari 2000.

¹ In zoverre bij dit artikel een wijziging wordt aangebracht in bijlage III bij het koninklijk besluit van 14 november 2003.

In zoverre artikel 3 van het ontworpen besluit betrekking heeft op de erkenningsvoorwaarden voor geaccrediteerde inspectie- en certificeringsorganismen aan wie het FAVV de validatie van de autocontrolesystemen en in uitzonderlijke gevallen de controle op de waarborgen geboden door deze systemen kan toevertrouwen,² moet rechtsgrond worden gezocht in artikel 4, § 5, eerste lid, van de wet van 4 februari 2000, gelezen in samenhang met artikel 5, tweede lid, van dezelfde wet.

Artikel 5 van het ontwerp, dat een wijziging bevat van bijlage IV bij het koninklijk besluit van 14 november 2003, heeft volgens de gemachtigde betrekking op de plantaardige producten die niet als levensmiddelen kunnen worden beschouwd. In dat geval vindt deze bepaling rechtsgrond in artikel 2, § 1, onderdeel 7, van de wet van 2 april 1971 ‘betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen’.

3.2. In de aanhef van het ontwerp wordt ook nog specifiek verwezen naar artikel 4, § 3, 6°, van de wet van 4 februari 2000. De gemachtigde verklaarde dat de artikelen 2 en 4 van het ontwerp, die betrekking hebben op de gidsen die door het FAVV worden goedgekeurd, opgesteld of aangepast en verspreid, tevens beschouwd moeten worden als “bepalingen over de uitbouw en de doorvoering van een beleid inzake preventie, sensibilisatie en informatie” en dat voor die bepalingen de rechtsgrond dan aanvullend wordt geboden door de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning, gelezen in samenhang met de artikelen 4, § 3, 6°, en 5, tweede lid, van de wet van 4 februari 2000. In zoverre die gidsen effectief een rol spelen in een preventie-, sensibiliserings- en informatiebeleid van het FAVV, los van de rol ervan in het autocontrolesysteem, kan met deze redenering worden ingestemd.

3.3. Wat betreft het toevertrouwen van opdrachten³ aan het FAVV, kan het ontworpen besluit worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning, gelezen in samenhang met artikel 4, §§ 1 tot 3, en artikel 5, tweede lid, van de wet van 4 februari 2000.

ALGEMENE OPMERKING

4. Naar aanleiding van de kennisgeving van de ontworpen regeling als een technisch voorschrift in de zin van richtlijn 98/34/EG⁴, heeft de Europese Commissie een uitvoerig gemotiveerde mening bezorgd,⁵ waarin een vorige versie van het ontwerp wordt getoetst aan verordening (EG) nr. 178/2002⁶, verordening (EG) nr. 852/2004⁷ en verordening (EG)

² Dat is het geval voor de wijziging die bij dit artikel wordt aangebracht in artikel 10 van het koninklijk besluit van 14 november 2003.

³ De gemachtigde bevestigde dat het ontwerp enkel betrekking heeft op de gewone opdrachten van het FAVV (en dus niet op bijkomende opdrachten, waarvoor een bijkomende rechtsgrond vereist zou zijn).

⁴ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’.

⁵ Mededeling van de Commissie TRIS/(2013) 01466, naar aanleiding van kennisgeving 2013/134/B.

⁶ Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 ‘tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden’.

nr. 183/2005⁸, en waarin op twee punten een strijdigheid met deze verordeningen wordt vastgesteld. De Belgische overheid stelt in een antwoord⁹ op deze uitvoerig gemotiveerde mening dat op het eerste punt het ontwerp wordt aangepast en verdedigt de verenigbaarheid van het ontwerp met de twee laatstgenoemde verordeningen omdat het niet zou gaan om “gidsen voor goede praktijken” als bedoeld in artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 852/2004 en artikel 21, lid 1, van verordening (EG) nr. 183/2005, die moeten worden opgesteld door de levensmiddelen- en de diervoederbranche zelf (en niet door het FAVV). De Europese Commissie heeft dat antwoord als bevredigend bestempeld, maar behoudt zich het recht voor de situatie opnieuw te onderzoeken van zodra de tekst aangenomen is.¹⁰

De gemachtigde verklaarde in dit verband nog het volgende:

“In het antwoord op de gemotiveerde mening van de Europese Commissie wordt bedoeld dat de gidsen, zoals voorzien in het nieuwe artikel 9, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 geen ‘gidsen voor goede praktijken’ in de zin van artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 852/2004 en in de zin van artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 183/2005 zijn. Er wordt niet beweerd dat de gidsen opgesteld door het Agentschap niets te maken hebben met de gidsen bedoeld in de verordeningen. De gidsen zoals bedoeld in het ontwerp van koninklijk besluit bevatten daarentegen ook andere aspecten die niet voorzien zijn in de ‘gidsen voor goede praktijken’ zoals bedoeld in de verordeningen. Zo omvatten deze eveneens een regeling betreffende certificering (vereisten voor certificatie-instellingen) en dienen zij daarenboven als auditreferentieel. In het besluit is immers voorzien dat autocontrolesystemen gevalideerd kunnen worden door certificatie-instellingen. De gidsen als bedoeld in het nieuwe artikel 9, § 1, derde lid, van het KB zijn bijgevolg ruimer en hebben een bijkomend facet (externe certificatie).”

Ook indien mag worden aangenomen dat de Commissie zich finaal bij de door de gemachtigde uiteengezette zienswijze heeft kunnen aansluiten, zou die zienswijze beter tot uiting moeten komen in het dispositief, namelijk door in de ontworpen bepalingen te preciseren dat de gidsen die uitgaan van het FAVV, geen gidsen voor goede praktijken zijn als bedoeld in de aangehaalde verordeningsbepalingen. Daarbij moet rekening worden gehouden met opmerking 8 bij artikel 2 van het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Tussen het huidige eerste en tweede lid van de aanhef moet een nieuw lid worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 2, § 1, onderdeel 7, van de wet van 2 april 1971 ‘betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige produkten schadelijke organismen’.

⁷ Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 ‘inzake levensmiddelenhygiëne’.

⁸ Verordening (EG) nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 ‘tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne’.

⁹ Weergegeven in de mededeling van de Commissie TRIS/(2013) 02015.

¹⁰ Mededeling van de Commissie TRIS/(2013) 02372.

6. In het huidige tweede lid van de aanhef moet worden verwezen naar artikel 4, §§ 1 tot 3 en 5, eerste lid, en niet specifiek naar artikel 4, § 3, 6°, van de wet van 4 februari 2000. Bovendien moet er meer specifiek worden verwezen naar artikel 5, *tweede lid*, van dezelfde wet.⁷

7. Gelet op de wijziging van artikel 84, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, bij de wet van 20 januari 2014 'houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State', moet in het huidige dertiende lid van de aanhef worden verwezen naar 2° van die bepaling in plaats van naar 1° ervan.

Artikel 2

8. Bij artikel 2, 1°, van het ontwerp wordt een bepaling ingevoegd in artikel 9 van het koninklijk besluit van 14 november 2003 die betrekking heeft op gidsen die door het FAVV zelf kunnen worden opgesteld, aangepast en verspreid. Aangezien artikel 9 evenwel betrekking heeft op gidsen die door het FAVV worden goedgekeurd op initiatief van een sector of deelsector, verdient het aanbeveling om de ontworpen bepaling in te voegen als een nieuw artikel 9/1 in hoofdstuk V van het ontwerp. Aan dat nieuwe artikel kan dan worden toegevoegd hetgeen bepaald wordt in het huidige artikel 9, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 14 november 2003, aangezien die bepaling ook relevant is voor de gidsen die door het FAVV zelf kunnen worden opgesteld, aangepast en verspreid, zoals de gemachtigde heeft bevestigd.

Artikel 3

9. De wijziging aan bijlage III, punt 5, h), zou beter ondergebracht worden in artikel 4, 4°, die een andere wijziging aanbrengt in hetzelfde onderdeel van bijlage III.

Artikel 5

10. Op de vraag of er verordeningsbepalingen zijn tot uitvoering waarvan de ontworpen regeling strekt, antwoordde de gemachtigde dat artikel 5 van het ontwerp verband houdt met artikel 67 van verordening (EG) nr. 1107/2009¹¹. Naar luid van die verordeningsbepaling moeten professionele gebruikers van gewasbeschermingsmiddelen registers bijhouden van de gewasbeschermingsmiddelen die zij gebruiken, met vermelding van de naam van het gebruikte gewasbeschermingsmiddel, het tijdstip en de dosis van de toepassing, alsook het gebied en het gewas waarop het gewasbeschermingsmiddel werd gebruikt. Tevens moeten zij die registers gedurende ten minste drie jaar bewaren. In artikel 5 van het ontwerp wordt het beginsel van die verplichting overgenomen. Op de vraag waarom aldus de betrokken verordeningsbepaling gedeeltelijk wordt overgenomen in het koninklijk besluit van 14 november 2003, antwoordde de gemachtigde het volgende:

¹¹ Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 'betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de Richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad'.

“De bepaling wordt door artikel 5 ingevoegd in bijlage IV bij het K.B. van 14 november 2003 om verwarring te vermijden. Anders zouden de betrokken operatoren denken dat in hun geval geen registers van de gewasbeschermingsmiddelen noodzakelijk zijn. Ik stel voor om uitdrukkelijk (onverminderd ...) naar de betrokken bepaling van de verordening te verwijzen.”

Er kan worden aangenomen dat het wenselijk is om te verwijzen naar de specifieke verplichting voor operatoren om registers van gewasbeschermingsmiddelen bij te houden, naast de andere verplichtingen inzake het bijhouden van registers. Het is dan evenwel beter om in de ontworpen bepaling uitdrukkelijk naar artikel 67, lid 1, van verordening (EG) nr. 1107/2009 te verwijzen, zodat de normhiërarchische herkomst van deze verplichting duidelijk is: “c) het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen overeenkomstig artikel 67, lid 1, van verordening (EG) nr. 1107/2009 (...)”.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTEE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet soumis pour avis entend apporter plusieurs modifications à l'arrêté royal du 14 novembre 2003 'relatif à l'autocontrôle, à la notification obligatoire et à la traçabilité dans la chaîne alimentaire' et à abroger deux dispositions de l'arrêté ministériel du 22 mars 2013 'relatif aux assouplissements des modalités d'application de l'autocontrôle et de la traçabilité dans certains établissements dans la chaîne alimentaire'.

Les modifications portent sur le transfert, vers l'arrêté royal du 14 novembre 2003, des dispositions en matière de traçabilité réduite de produits qui sont livrés à des associations caritatives et à des banques alimentaires de l'arrêté ministériel du 22 mars 2013 sur la possibilité pour l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire (ci-après : l'AFSCA) de rédiger elle-même des guides utilisés dans le cadre du système d'autocontrôle, sur la suppression prévue de l'obligation d'introduire des exemplaires papier des guides à approuver par l'AFSCA, le format électronique étant suffisant, sur l'actualisation de références à certaines normes, sur la modification de certaines des conditions auxquelles les guides à approuver doivent satisfaire et sur l'introduction de l'obligation pour les opérateurs qui, dans le domaine de la production primaire, produisent ou récoltent des produits végétaux dans le cadre du système d'autocontrôle, de tenir des registres relatifs à l'utilisation de pesticides (lire : produits phytopharmaceutiques).

3.1. Les articles 1er et 6 de l'arrêté en projet, qui concernent la traçabilité, trouvent un fondement juridique dans le pouvoir général d'exécution du Roi (article 108 de la Constitution), combiné aux articles 4, § 3, 4°, et 5, alinéa 2, de la loi du 4 février 2000 'relative à la création de l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire'.

Les articles 2, 3 (*partim*)¹ et 4 de l'arrêté en projet, qui concernent le système d'autocontrôle, trouvent un fondement juridique dans l'article 4, § 3, alinéa 1er, de l'arrêté royal confirmé du 22 février 2001 'organisant les contrôles effectués par l'Agence fédérale pour la Sécurité de la Chaîne alimentaire et modifiant diverses dispositions légales', combiné à l'article 5, alinéa 2, de la loi du 4 février 2000.

Dans la mesure où l'article 3 de l'arrêté en projet a trait aux conditions d'agrément des organismes d'inspection et de certification accrédités auxquels l'AFSCA peut confier la validation des systèmes d'autocontrôle et, dans des cas exceptionnels, le contrôle des garanties offertes par ces systèmes², un fondement juridique doit être recherché dans l'article 4, § 5, alinéa 1er, de la loi du 4 février 2000, combiné à l'article 5, alinéa 2, de la même loi.

¹ Dans la mesure où cet article apporte une modification à l'annexe III de l'arrêté royal du 14 novembre 2003.

² C'est le cas de la modification que cet article apporte à l'article 10 de l'arrêté royal du 14 novembre 2003.

Selon le délégué, l'article 5 du projet, qui apporte une modification à l'annexe IV de l'arrêté royal du 14 novembre 2003, concerne les produits végétaux qui ne peuvent pas être considérés comme denrées alimentaires. Cette disposition trouve dès lors un fondement juridique dans l'article 2, § 1er, au 7, de la loi du 2 avril 1971 'relative à la lutte contre les organismes nuisibles aux végétaux et aux produits végétaux'.

3.2. Le préambule du projet vise encore spécifiquement l'article 4, § 3, 6°, de la loi du 4 février 2000. Le délégué a déclaré que les articles 2 et 4 du projet, qui concernent les guides qui sont approuvés, rédigés ou modifiés et diffusés par l'AFSCA doivent également être considérés comme des « dispositions relatives à l'élaboration et à la mise en œuvre d'une politique de prévention, de sensibilisation et d'information » et que celles-ci trouvent alors un fondement juridique complémentaire dans le pouvoir général d'exécution du Roi, combiné aux articles 4, § 3, 6°, et 5, alinéa 2, de la loi du 4 février 2000. Dans la mesure où, indépendamment de leur rôle dans le système d'autocontrôle, ces guides interviennent effectivement dans une politique de prévention, de sensibilisation et d'information de l'AFSA, on peut se rallier à ce raisonnement.

3.3. En ce qui concerne l'attribution de missions³ à l'AFSCA, l'arrêté en projet peut s'appuyer sur le pouvoir général d'exécution du Roi, combiné aux articles 4, §§ 1er à 3, et 5, alinéa 2, de la loi du 4 février 2000.

OBSERVATION GENERALE

4. À la suite de la notification des dispositions en projet au titre de prescription technique au sens de la directive 98/34/CE⁴, la Commission européenne a transmis un avis circonstancié⁵, dans lequel une version précédente du projet est contrôlée au regard des règlements (CE) n° 178/2002⁶, (CE) n° 852/2004⁷ et (CE) n° 183/2005⁸, et dans lequel, sur deux points, une incompatibilité avec ceux-ci est constatée. En réponse⁹ à cet avis motivé, l'autorité belge précise que le projet est adapté sur le premier point et défend la compatibilité du projet avec les deux derniers règlements cités au motif qu'il ne s'agirait pas de « guides de bonnes pratiques » visés aux articles 8, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 852/2004 et 21, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 183/2005, qui doivent être rédigés par le secteur alimentaire

³ Le délégué a confirmé que le projet ne concerne que les missions ordinaires de l'AFSCA (et donc pas des missions complémentaires, pour lesquelles un fondement juridique additionnel serait requis).

⁴ Directive 98/34/CE du Parlement européen et du Conseil du 22 juin 1998 'prévoyant une procédure d'information dans le domaine des normes et réglementations techniques'.

⁵ Communication de la Commission TRIS/(2013) 01466, à la suite de la notification 2013/134/B.

⁶ Règlement (CE) n° 178/2002 du Parlement européen et du Conseil du 28 janvier 2002 'établissant les principes généraux et les prescriptions générales de la législation alimentaire, instituant l'Autorité européenne de sécurité des aliments et fixant des procédures relatives à la sécurité des denrées alimentaires'.

⁷ Règlement (CE) n° 852/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 'relatif à l'hygiène des denrées alimentaires'.

⁸ Règlement (CE) n° 183/2005 du Parlement européen et du Conseil du 12 janvier 2005 'établissant des exigences en matière d'hygiène des aliments pour animaux'.

⁹ Reproduite dans la communication de la Commission TRIS/(2013) 02015.

et le secteur de l'alimentation animale eux-mêmes (et non par l'AFSCA). La Commission européenne a considéré cette réponse comme satisfaisante, mais s'est réservé le droit de réexaminer la situation lorsque le texte aura été adopté¹⁰.

À ce propos, le délégué a encore déclaré ce qui suit :

« In het antwoord op de gemotiveerde mening van de Europese Commissie wordt bedoeld dat de gidsen, zoals voorzien in het nieuwe artikel 9, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 14 november 2003 geen 'gidsen voor goede praktijken' in de zin van artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 852/2004 en in de zin van artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 183/2005 zijn. Er wordt niet beweerd dat de gidsen opgesteld door het Agentschap niets te maken hebben met de gidsen bedoeld in de verordeningen. De gidsen zoals bedoeld in het ontwerp van koninklijk besluit bevatten daarentegen ook andere aspecten die niet voorzien zijn in de 'gidsen voor goede praktijken' zoals bedoeld in de verordeningen. Zo omvatten deze eveneens een regeling betreffende certificering (vereisten voor certificatie-instellingen) en dienen zij daarenboven als auditreferentieel. In het besluit is immers voorzien dat autocontrolesystemen gevalideerd kunnen worden door certificatie-instellingen. De gidsen als bedoeld in het nieuwe artikel 9, § 1, derde lid, van het KB zijn bijgevolg ruimer en hebben een bijkomend facet (externe certificatie) ».

Même si l'on peut admettre que la Commission a finalement pu se rallier au point de vue exposé par le délégué, ce point de vue devrait être mieux exprimé dans le dispositif, et ce, en précisant dans les dispositions en projet que les guides qui émanent de l'AFSCA ne sont pas des guides de bonnes pratiques visés dans les dispositions réglementaires précitées. À cet égard, il convient de tenir compte de l'observation 8 relative à l'article 2 du projet.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

5. Entre les premier et deuxième alinéas actuels du préambule, il y a lieu d'insérer un nouvel alinéa visant l'article 2, § 1er, 7, de la loi du 2 avril 1971 'relative à la lutte contre les organismes nuisibles aux végétaux et aux produits végétaux'.

6. Le deuxième alinéa actuel du préambule doit viser l'article 4, §§ 1er à 3 et 5, alinéa 1er, et non spécifiquement l'article 4, § 3, 6°, de la loi du 4 février 2000. Il faut en outre faire plus particulièrement référence à l'article 5, *alinéa* 2, de la même loi.

7. L'article 84, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État ayant été modifié par la loi du 20 janvier 2014 'portant réforme de la compétence, de la procédure et de l'organisation du Conseil d'État, le treizième alinéa, actuel du préambule doit viser le 2° de cette disposition au lieu du 1°.

¹⁰ Communication de la Commission TRIS/(2013) 02372.

Article 2

8. L'article 2, 1°, du projet insère dans l'article 9 de l'arrêté royal du 14 novembre 2003 une disposition concernant les guides que l'AFSCA peut elle-même rédiger, adapter et diffuser. Dès lors que l'article 9 concerne toutefois des guides qui sont approuvés par l'AFSCA sur l'initiative d'un secteur ou d'un sous-secteur, il est recommandé d'insérer la disposition en projet, sous la forme d'un nouvel article 9/1, dans le chapitre V du projet. Ce nouvel article peut alors être complété par la disposition de l'article 9, § 1er, alinéa 3, actuel, de l'arrêté royal du 14 novembre 2003, celle-ci étant également pertinente pour les guides que l'AFSCA peut elle-même rédiger, adapter et diffuser, comme l'a confirmé le délégué.

Article 3

9. La modification de l'annexe III, point 5, h), trouverait mieux sa place dans l'article 4, 4°, qui apporte une autre modification dans la même division de l'annexe III.

Article 5

10. À la question de savoir si le dispositif en projet vise à donner exécution à des dispositions réglementaires, le délégué a répondu que l'article 5 du projet se rattache à l'article 67 du règlement (CE) n° 1107/2009¹¹. Selon cette disposition réglementaire, les utilisateurs professionnels de produits phytopharmaceutiques tiennent des registres des produits phytopharmaceutiques qu'ils utilisent, contenant le nom du produit phytopharmaceutique, le moment de l'utilisation, la dose utilisée, la zone et la culture où le produit phytopharmaceutique a été utilisé. Ils doivent en outre conserver ces registres pendant au moins trois ans. L'article 5 du projet répète le principe de cette obligation. Interrogé sur le point de savoir pourquoi la disposition réglementaire concernée est ainsi partiellement reproduite dans l'arrêté royal du 14 novembre 2003, le délégué a répondu ce qui suit :

« De bepaling wordt door artikel 5 ingevoegd in bijlage IV bij het K.B. van 14 november 2003 om verwarring te vermijden. Anders zouden de betrokken operatoren denken dat in hun geval geen registers van de gewasbeschermingsmiddelen noodzakelijk zijn. Ik stel voor om uitdrukkelijk (onverminderd ...) naar de betrokken bepaling van de verordening te verwijzen ».

¹¹ Règlement (CE) n° 1107/2009 du Parlement européen et du Conseil du 21 octobre 2009 'concernant la mise sur le marché des produits phytopharmaceutiques et abrogeant les directives 79/117/CEE et 91/414/CEE du Conseil'.

On peut admettre qu'il est souhaitable de faire référence à l'obligation spécifique des opérateurs de tenir des registres de produits phytopharmaceutiques, parallèlement aux autres obligations en matière de tenue de registres. Il est toutefois préférable que la disposition en projet vise explicitement l'article 67, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 1107/2009, de sorte que la source de cette obligation soit claire au regard de la hiérarchie des normes : « c) l'utilisation de pesticides lire : produits phytopharmaceutiques conformément à l'article 67, paragraphe 1, du règlement (CE) n° 1107/2009 (...) ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT